

MAM SZCZENIAKA I CO DALEJ?

© Ian Dunbar

Twój nowy szczeniak będzie rósł bardzo szybko. Jeżeli będziesz wiedział, jak z nim postępować, to stanie się on dobrze wychowanym dorosłym psem o nienagannym charakterze.

ZANIM ZACZNIESZ SZUKAĆ SZCZENIAKA

Zanim zaczniesz szukać szczeniaka, upewnij się, jakiego psa chcesz znaleźć i zadaj sobie pytanie czy wiesz jak takiego psa wychowywać i jak z nim pracować. Jeżeli wciąż szukasz pieska i jeszcze go nie znalazłeś, przeczytaj tekst pod tytułem "Zanim weźmiesz psa" dostępny na stronie: www.dostarsdaily.com lub openpaw.org lub siriuspup.com. A jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, to zaopatrzyć się w klatkę kennelową, sześć zabawek typu Kong i trochę smaczków, zanim szczeniak trafi do twojego domu.

JAK ZDECYDOWAĆ SIĘ NA WŁAŚCIWEGO PSA?

Rasa, typ, rozmiar, poziom aktywności, kolor, długość włosa i płeć twojego przyszłego psa, to cechy, o których powinieneś zdecydować sam lub w porozumieniu ze swoją rodziną. Kiedy ta decyzja już zapadnie, najlepiej wybrać się do schroniska lub do jednej ze szkół dla psów, gdzie będziecie mogli obejrzeć i ewentualnie "wypróbować" przynajmniej sześć dorosłych psów w tym typie, który najbardziej wam odpowiada. Taka próba z dorosłymi psami będzie dla was lepszą wskazówką, czego możecie oczekiwać od waszego szczeniaka, niż niejedna książka czy płyta DVD. Poza tym nabędziecie doświadczenia i nauczycie się, jak pracować i kontrolować dorosłego psa zanim weźmiecie szczeniaka. Tak naprawdę wybieranie nowego psa niewiele różni się od zakupu nowego

samochodu. Najpierw musisz nauczyć się prowadzić, a dopiero wtedy wybierasz odpowiedni dla siebie samochód.

Z dużym prawdopodobieństwem mogę powiedzieć, że zapoznasz się z radami wielu zawodowców zajmujących się zwierzętami, którzy będą Ci radzić, a to, że masz nie brać psa jakiejś określonej rasy jeśli masz dzieci, a to, że nie powinieneś brać dużego psa do małego mieszkania, a to, że aktywne psy nie nadają się do życia w mieście. Tak naprawdę wszystkie rasy i typy psów mogą być albo wspaniałe, albo problematyczne w kontakcie z dziećmi. W dużej mierze zależy to od faktu, czy szczenię było uczone, jak zachowywać się w towarzystwie dzieci i czy dzieci były uczone, jak powinny się zachowywać w stosunku do szczeniaka. Z kolei duże psy, ze względu na mniejszą potrzebę ruchu, łatwiej adaptują się w życia mieszkaniach niż małe psy. Natomiast psy aktywne żyją w miastach równie dobrze jak ich aktywni opiekunowie. W rzeczywistości psy miejskie o wiele bardziej cenią sobie spacerować niż ich podmiejscy przyjaciele.

Musisz zrozumieć, że to ty będziesz żył ze swoim szczeniakiem i to ty będziesz go uczył tak, aby przystosował się do twojego stylu życia i warunków, w jakich będziecie mieszkać.

JAK WYBRAĆ NASZEGO SZCZENIAKA?

Jednak najważniejsze jest to, żebyś wiedział, jak ocenić twojego szczeniaka, i potrafił stwierdzić, czy twój przyszły pies

jest zdrowy na ciele i umyśle. Prześledź jego życiorys i dowiedz się, czy jego dziadkowie i pradziadkowie dożyli w dobrym zdrowiu sędziwego wieku, a także ilu z jego krewnych cierpiało na schorzenia typowe dla danej rasy. Długowieczność jest najlepszym wskaźnikiem braku poważniejszych problemów ze zdrowiem fizycznym i psychicznym. Jest to też swoiste kryterium, które pozwala przypuszczać, że przeżyjecie ze swoim psem wiele wspólnych lat. Dobrze się zastanów i pamiętaj, że chcesz, żeby twój pies przeżył wraz tobą swoją spokojną starość. Mój pierwszy malamut umarł w wieku pięciu lat. To był dla nas prawdziwa tragedia.

Oceniając zachowanie, musisz zwrócić uwagę na to, czy twój ośmioletni szceniak potrafi, a w tym wieku powinien już załatwiać się poza domem, bawić się gryzakami, być przyjaźnie nastawiony i otwarty w stosunku do ludzi, a co najważniejsze powinien wykonywać podstawowe komendy jak „siad, leżeć, do mnie, pokaż brzuch!”. Jakiegokolwiek oznaki strachu u ośmioletniego szceniaka są czymś absolutnie niedopuszczalnym i nienormalnym.

Sprawdź więc uważnie, czy szcenię było wychowywane również w domu, z ludźmi i nie boi się ich towarzystwa. Upewnij się, że szceniak korzysta z psiej toalety, a nie załatwia się po całym domu (bo tak będzie również w twoim domu). Zobacz, czy ma dostęp do napełnianych karmą gryzaków i zapytaj hodowcy, ilu obcych ludzi, ze szczególnym uwzględnieniem mężczyzn i dzieci, widział do tej pory twój szceniak. Spróbuj sam wziąć psa na ręce i objąć go.

Zobacz, czy to jest łatwe (a może trudne) żeby go przytrzymać i czy pies jest, czy nie jest wrażliwy na dotykane różnych części ciała. Spróbuj również, jak szybko (lub może, jak wolno) szcenię uczy się wykonywania podstawowych komend, czyli „siad, leżeć, do mnie!” - wydawanych przez pozostałych członków rodziny.

WYCHOWANIE I TRENING SZCZENIAKA

Pierwszy tydzień szceniaka spędzony w twoim domu, to najważniejszy tydzień w jego życiu. Od pierwszego dnia zacznij trening i naucz psa załatwiania się poza domem oraz używania gryzaków. Dzięki temu zapobiegiesz takim problemom, jak utrzymanie czystości w domu, niszczenie przedmiotów, nadmierne szczekanie i lęki separacyjne.

Kiedy wychodzisz z domu, zamykaj psa w miejscu długotrwałego odosobnienia (pokój zabaw szceniaka), w którym pies ma zapewnione wygodne poślanie, świeżą wodę, kilka gryzaków napełnionych karmą i toaletę na okres przejściowy. W ten sposób pies nie będzie popełniał błędów w innych częściach domu i nauczy się szybko gryzienia zabawek i korzystania z toalety.

Kiedy jesteś w domu, to też nie możesz całego czasu poświęcać na trening psa, dlatego musisz zorganizować miejsce krótkotrwałego odosobnienia (coś na kształt budy lub klatki), gdzie pies zawsze ma do dyspozycji kilka zabawek do gryzienia wypełnionych jedzeniem. Takie zamykanie psa na krótki czas uniemożliwia psu wyrządzanie szkód w domu. Poza tym pozwala mu nauczyć się żucia wyłącznie zabawek, a tobie pomaga zaobserwować, kiedy nadchodzi czas na korzystanie z toalety. Wiedza ta jest bezcenna ponieważ

ułatwia trening czystości i pozwala ci wyprowadzić psa w odpowiednie miejsce i nagrodzić go za załatwienie się tam właśnie. Takie zamykanie na krótki czas pomaga szybko wyeliminować problem załatwiania się w nieodpowiednich miejscach dlatego, że teraz możesz wyprowadzać szczeniaka co godzinę na sikanie w przeznaczonym do tego miejscu. Jeśli pies szybciotko robi siku (a może i kupkę) w tym miejscu, nagródź go kilkoma smaczkami z wątróbek.

Ograniczanie wolności jest skuteczną metodą treningową, której trzymamy się wyłącznie przez krótki czas, kiedy pies pojawia się w naszym domu. Jak tylko pies nauczy się dobrych manier, umożliwiamy mu już na zawsze swobodny dostęp do pozostałych pomieszczeń w domu.

Jeśli jeszcze szukasz psa, przeczytaj tekst *BEFORE You Get Your Puppy*. Jeśli pies jest już u ciebie w domu, przeczytaj tekst *AFTER You Get Your Puppy* i *Doctor Dunbar's Good Little Dog Book* i obejrzyj film pt. *Sirius Puppy Training* do kupienia na portalu www.amazon.com

Ian Dunbar